

Jak se rodí animovaný seriál? Na pokračování a *rychle*...

Maria Procházková a Michaela Bergmannová o Evropském pexesu

Volný přepis telefonní, skypové a mailové komunikace v časovém rozmezí červenec 2008–únor 2009 nabízí možnost nahlédnout do mozaiky rozhovorů, které provázely vznik seriálu České televize Evropské pexeso. Jde o proces tvůrčí, proměnlivý, víceméně nepředvídatelný, prostě živý. Proto bez přílišné nadsázky mluvíme o zrození.

22. 7. 2008 časně odpoledne

Vyzváněcí tón... Dlouhé tóny, ale nikdo to nezvedá... Nevadí, ještě chvíli počkám.

„Prosím?“

„Ahoj! Nevolám nevhod, máš chvíli?“

„Ahoj! Promiň, byla jsem nahoře, Lucinka si vybírala plavky a musela mi je předvést... Znáš to... Kdy přijedeš?“

„No trochu kvůli tomu volám...“

„?“

„... ozvali se z televize, mají zajímavý nápad, nabídku na dětský animovaný cyklus, když bude to předsednictví EU.“

„To je prima, ne?“

„Základní požadavek je, aby se to dalo od ledna vysílat.“

„Víš co se říká: tlak plodí diamanty!“

„No to já právě vím... ale už bych taky jednou chtěla dělat něco v klidu...“

„A jak to má být dlouhé?“

„Vysvětlovací seriálek – volný cyklus – říkali jsme si, že logicky 28 dílů, když zemí v EU je 27, plus jeden díl vysvětlující, co je Evropská unie.“

„Ale to je skvělý!“

„To jsem ráda, že to říkáš, chtěla jsem se tě totiž zeptat, jestli bys do toho nešla se mnou? Jako že bychom to zkusily vymyslet a napsat spolu...?“

23. 7. 2008

Nakonec jsme našly způsob, jak sjednotit a uhlídat formu – princip „hádání země“. Základem bude komentář, dialog dvou dětí, který bude provázet všemi díly a představí země s jejich zajímavostmi.

„Ideálně by to měl být kluk a holka...“

„... zhruba stejně starý a měli by se střídat. Aby to nebylo poučování, ale hravě objevovací dialog.“

„V podstatě Dorotka s Matoušem (dětští herci z filmu Kdopak by se vlka bál), máme je vyzkoušený, dohromady se výborně doplňují a jsou přesně v tom věku.“

Výhoda hádání je v pozvolném postupu od obecnějšího k podrobnostem, tedy že nechrlíme klíčové informace hned od začátku, ale můžeme nejprve vytvořit atmosféru země.

Relativně rychlé uhodnutí (podle složitosti země) je důležité, abychom co nejdříve pracovali se jménem země a vědomím, kam získávané informace patří, a děti si je mohly lépe zapamatovat, uvědomit. Forma hry „maskuje“ záměr předávání informací.

24. 7. 2008 pozdě večer

Píšeme pilotní (rozuměj ukázkový) díl věnovaný Itálii.

„Nad sv. Petrem jsem taky uvažovala, ale je to vlastně už oficiálně Vatikán, ne? Já bych katolictví zmínila, jako že: skoro všichni jsou tam katolíci, proto je tam tolik (hodně, spousta) kostelů a kostelíčků a největší je chrám sv. Petra.“

„To je, ale patří Vatikánu, nebo Itálii?“

„No je to střed Vatikánu a je postaven na hrobu apoštola Pavla...“

„No právě, takže je sice uprostřed Říma, ale není italskej..?“

„Nemají ho spíš dohromady? Do Vatiká-“

Všechno jde, když se chce, a tlak *plodí diamanty!*

nu přece potřebuješ vízum, ale do sv. Petra se normálně dostaneš...“
„Zkusím to nějak napsat, zatím je to jen na zkoušku, pak můžeme ladit dál.“

25. 7. 2008 po půlnoci

„Možná že to vidíme zbytečně složitě. Z dětského pohledu je to prostě největší kostel na světě. Kdyby to bylo pro pátku třídu, je to něco jiného...“
„Rozhodně! Měly by tam být spíš ty sopky, to by děti určitě zajímalo...“
„A dva ostrovy – Sicílie a Sardinie.“
„A pláže, zmrzlina, víno, pizza...“
„Začínám mít hlad...“

31. 7. 2008 odpoledne

„Stejně řeším, co s tím Vatikánem. Měly bychom říct, že je to nejmenší stát na světě.“
„Mimochodem, sv. Petr není chrám, ale bazilika, pozná se to tak, že má víc lodí.“
„Co dál? Pantheon? To mi připadá spíš do Řecka. Vítězný oblouk? Francie. Most se sochami – Ponte Sant' Angelo – to bych nechala pro náš Karlův most...“

31. 7. 2008 večer

„Poslala jsem ti mailem obrázky do storyboardu (obrázkového scénáře). Zatím je to nevybarvené, ať moc neovlivňujeme styl výtvarníků...“
„Jojo, s tím úplně souhlasím, můžeme na ně aplikovat heslo Evropské unie Jednota v rozmanitosti...“

2. 9. 2009

„Ahoj! Tak pokyn z televize je vstřícný –

máme pokračovat směrem, kterým jsme se vydaly. Byli hodně spokojení. Jen se smlouvou je to trochu běh na delší trať.“
„Ale nám běží čas, oni si to neuvědomují?“
„Uvědomují, ale je to přece jen moloch, všechno musí proběhnout kolečkem, jak oni říkají... Prostě začneme nahrávat dialogy, protože to bude chvilku trvat a potřebujeme to co nejdříve zadat k animaci.“
„To je rozumný. Těším se, až ty texty obživnou jejich (dětskýma) hláskama.“

září 2008

Nahrávání dialogů, konkrétně německého dílu. Dorotka a Matouš :
Matouš vzdychá: „Ham-burk, Ham-burk... já si to snad nezapamatuju...“
Dorotka: „Já si Hamburk pamatuju podle slova hamburgr...“

září 2008

Začínáme obvolávat budoucí spolupracovníky – příklad za všechny:
„... Tak už jsem si to přečetla, určitě mě to zajímá, akorát ten termín je šibeniční.“
„Ale zvládnout se to dá, ne?“
„No všechno jde a mně se do toho s váma dost chce!“
„To nás těší! Takže pravidla: bude závazný storyboard, délka komentáře a opakující se úvody a závěry dílů – vždy slepá mapa země v úvodu dílu a vlajka země v závěru a pod titulky.“

3. 1. 2009 premiéra na obrazovce ČT

„Děti, pojďte, už to běží!“

...

„To bylo krátký... Blik a je to pryč...“ ■

Evropské pexeso

Animovaný cyklus Evropské pexeso používá mnoho různorodých animačních a výtvarných technik. Celý cyklus je ve své rozmanitosti propojen a sjednocen průvodním komentářem, který funguje divácky oblíbenou a srozumitelnou formou dialogu, v tomto případě živého dialogu dvou dětí – dívky a chlapce (mladší školní věk). Děti spolu hrají hru: jeden si myslí nějakou (členskou) zemi EU a druhý hádá, která to je. V hádání se střídají. Podstatné je, že obě děti jsou nositeli informací, to znamená, že informace o zemích „se propašovávaly“ do otázek i odpovědí. Protože jsou kamarádi, dost si napovídají, takže to ten hádající většinou brzy uhodne a dál už se o „myšlené“ zemi baví otevřeně. Navíc děti – diváci mohou hrát – hádat u obrazovek spolu s průvodci.

Autorky námětu a scénáře: *Maria Procházková, Michaela Bergmannová*
Režie: *Maria Procházková*
Hudba: *Jan P. Muchow*
Jednotlivé díly výtvarně a animátorsky pojali tito tvůrci:
Bára Dlouhá, Jiří Tyller, Niké Papadopulosová, Aneta Kýrová, Martin Bůřil, Zdeněk Durdil, Radek Doskočil, Lucie Šimková-Sunková, Martin Ferencei, Denizcan Yüzgül, Noro Držiak, Michaela Tyllerová, Pavla Dudová, Tomáš Holub, David Lisý, Marek Rubec, Aleš Výmola, Jakub Růžička a Michaela Bergmannová a Maria Procházková
Vyrobito Centrum tvorby pro děti a mládež České televize ve společnosti 4 kids s. r. o. v roce 2008 a 2009
Vysílací čas: vždy v sobotu 18:45–18:50 na ČT1

